

Venec legend.

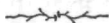
(Nabral Fr. Kralj.)

22. Večna pomlad.

Na koncu smo. Vem, da so se moji čitatelji že naveličali poslušati enakomernih legend, zato pa sklenem. Le jedno bom še v slovo povedal.

Pomlad je prosila Boga, da bi smela večno vladati, in Bog ji prošnjo usliši. Vsa narava se je dražestno oblekla in večna pomlad je zavladata po zemlji. Skraja so je bili ljudje veseli, in so ljubili cvetke, a kmalu so se jih naveličali in jih prezirali.

To je bolelo cvetlice, in prosile so Boga, naj v kazen ljudem odvzame večno pomlad. In tudi to pot je Bog uslišal prošnjo in je ustvaril poletje, jesen in zimo. Sedaj pa ljudje vzdihujejo po večni pomladi, a zaman. Tako sem posvetil zadnjo legendo cveticam, o katerih nisem posebej pisal. Ni več večne pomladi, toda vi se ne žalostite zaradi tega preveč, dragi čitatelji. Saj imate v srcih večno pomlad, dokler ste nedolžni. In kedaj bomo tudi vživali v nebesih večno pomlad, le Bog daj, da je nam da. Sto željo se tudi poslavljam od vas! Bog vas ohrani!

Božična noč.

Pozdravljam, noč te dična,
O sveta noč božična!
Ti si rešitve naše zôr,
Ti sreče naše si izvôr,
Saj ta večer se izpolnilo
Ljubavi naročilo je ...
Nebo se nam je odklenilo,
Blagosti nam rodilo je ...
Poslanka božja, ti na svet
Pokoja si prinesla spet.

Pozdravljam, noč te dična,
O sveta noč božična!
Zato slavímo te nocoj,
Radosten nam prihod je tvoj,
Kot angelj z belimi peroti,
Takó nam ti hitiš naproti,
Radost deleč, blagost deleč...
Srce in dušo nam blažeč,
Pozdravljam noč te dična,
O sveta noč božična!

Ljudmila.

